

A PRÓFÉCIA SZÉLESEBBKÖRŰ MEGVILÁGÍTÁSA

Ellen White nem írt sem Dánielről, sem a Jelenésekről egyetlen összefüggő fejtegetést vagy értelmezést. De írásaiban szétszórtnak vannak a nagy vázlatprófécia főbb szempontjait és a hozzájuk kapcsolódó időszakokat megvilágosító megjegyzések. Azonban azt külön meg kell jegyeznünk, hogy az alapvető próféciaértelmezés területén sarkalatos bibliai tanításként a Hetednapi Adventisták eredetileg egyetlen jelentősebb prófécia-értelmezést sem kaptak Mrs. E. G. White írásain keresztül.

Az ezen a csatornán adott tanács sohasem szándékozott átvenni a szentírási prófécia egyéni vagy csoportos tanulmányozásának helyét. Sohasem ragadta ki az emberek kezéből a kezdeményezés kiváltságát. És Mrs. White sohasem vágott elébe az ilyen bibliai kutatásnak. Ehelyett követte azokat vagy támogatta a már felismert értelmezéseket, vagy bizonyos érvelést követve rámutatott egy tévedésre vagy az elért következtetésre - így erősítse az egységet és megalapozva a helyes megértést. Ezt szemléltették az 1848-as szombatkonferenciák, és attól fogva ezt követte egész életén végig. Viszont, Mrs. White bizonyos kijelentései kulcsként szolgáltak a prófécia új szempontok szerinti tanulmányozásához, mint például az 1845-ben figyelmen kívül hagyott „Jákob nyomorúságának idejéről” tett nyilatkozta, ami még a jövő eseménye, és röviddel a második advent előtti időre helyezi azt.¹ Jó ezt szem előtt tartanunk, mert az adventisták alapjában véve protestánsok.

(1139) Bár soha nem kapott hivatalos iskolai oktatást, Mrs. White alaposan megismerkedett az emberi tudás széles területével. Sokat utazott, alaposan és szokatlanul jól tájékozott volt megfigyelés és olvasás következtében. De nem ilyen forrásoktól függött a próféciaalkotott véleménye. Mindemellett a próféciaalkotó kifejtett nyilatkozatai megegyeztek az évszázadok legmegalapozottabb értelmezőivel, valamint összhangban voltak az adventista értelmezők fő álláspontjaival. Kijelentéseit tehát az adventista szövegeértelmezés valódi képviselőjének tekinthetjük.

Ellen White nézetei a bibliai próféciaalkotókról sohasem voltak kicsinyesek vagy korlátozottak. Szembetűnően széleskörűek és kiegyensúlyozottak voltak, felfogásuk nagyvonalú és nagyméretű, felöleli az elmúlt korokat, és felszínre

hozza a prófécia mélyebb értelmét - a hatalmas elveket, melyek összekötnek és keretbe foglalnak minden kisebb jellemző vonást az út folyamán.² Nagy könyve, a *Nagy Küzdelem Krisztus és Sátán között* az ő klasszikus közreműködése ezen a téren. Kisebb ügyek és kis időpontok tételei, melyekben néha nézeteltérések voltak, általában észrevétlenül múltak el – kivéve, ha eltúlozták viszonylag alárendelt helyüket. Majd tanácsolt és figyelmeztetett, hogy a legkevésbé legyen veszélyeztetve a keresztény egység.

Ellen White a nagy kiforratlan elvekkel foglalkozott, nem a lényegtelen dolgokkal. Ő elsődlegesen az alapvető tulajdonságokkal, és az advent hit határköveivel és oszlopaival törődött. Ezeket sorolta fel, és ezeket hangoztatta.³ És azt is megfigyelhetjük, hogy Mrs. White hallgatása gyakran olyan jelentős volt, mint kimondott szavai. Bizonyos témákról, mint pl. a Szentháromság titkáról azt mondta, hogy „Itt a hallgatás ékesszólás”.⁴ A prófécia homályos (nehezen érthető) részeivel is így tett. Fenntartotta továbbá, hogy bizonyos dolgokat nem fognak megérteni az eljövendő országot emberi oldalról szemlélve.⁵ Az ilyen dolgokat - tanácsolta – legjobb függőben tartani.

(1140)

I. Dániel prófeciáinak legjobban megvilágított részei

1. DÁNIEL 2 – A NEMSOKÁRA SZÉTMORZSOLÓDÓ „LÁBUJ” KIRÁLYSÁGOK – Ellen White a Dániel 2 jelképes állóképét úgy magyarázza, hogy az a birodalmak sorsának ihletett ábrázolása Nabukodonozor napjaitól „az idők végéig”, az „Isten örökkévaló országának megalapításával”, ami a nagy vázlatprófeciák csúcspontja.⁶ Kijelenti, hogy az egymást követő birodalmak felemelkedésében és bukásában uralkodó időszakokat az engedelmisség és engedetlenség törvénye szabályozta, és minden nemzetnek megvolt a próbaideje, hogy vajon az egyetlen Uralkodót, az egyetlen igaz Istent fogja-e felmagasztalni. Hozzáfűzi: „A századoknak megvolt a maguk küldetése. Minden pillanatnak megvan a maga munkája.”⁷

„A történelem mindenegyes szereplőjének megvan a maga része és helye” – írja. „Felkészítették magukat, hogy jó vagy rossz helyzetben betöltsék tisztségüket,” bár senkit sem kényszerítettek valamely adott cselekedet megtételére. Mégis „megtették részüket a történelem teljesülésében.” Ők „tanúként fognak beállni a sorba, hogy megerősítsék az igazságot, amit maguk nem értenek.”⁸ Ez a történelem mélyebb értelme. Ez a négy világhatalom, jelenti ki Mrs. White, „annak bizonyítására lépett a

cselekvés színpadára”, hogy „Isten kormányozza e világ ügyeit”. Így „az elmúlt korszakokban elhangzott Isten hangja századról-századra végigzeng a sorokon”.⁹ Mrs. White jelzi helyünket e sorban. Nabukodonozor szobrának lábujjai által ábrázolja a mi helyzetünket egy megosztott állapotban, és egy törékeny anyagból, ami nem fog együtt maradni.”¹⁰

2. AZ EGYHÁZVEZETÉS ÉS AZ ÁLLAMVEZETÉS EGYSGÉT ÁBRÁZOLJA – Amint a szobor lábfejében és lábujjaiban lévő vas és a fazekas agyagával kevert gyengülés következtében vas veszít erejéből, ez „a földi hatalmak dicsőségben és hatalomban való hanyatlását” jelenti, állítása szerint az a „vallás hanyatlását is ugyanúgy jelenti”.¹¹ Ez az elkorcsosodás a korai keresztény egyház tisztább hitének széthullása következtében jött létre, amikor az a „vas” Róma uralma alatt volt. És Mrs. White hozzáteszi azt a lényeges pontot, hogy a lábfej és lábujjak, vagyis a megosztott királyságok követték azt, beleértve a pápaságot is.¹² Talán az összes közül ez a legszembetűnőbb kijelentése:

„Az egyházvezetés és az államvezetés keveredése a vas és az agyag által van bemutatva. Ez az egység gyengíti az egyházak összes erejét. Az egyházra hatalmának ilyen egyházra ruházása gonosz eredményeket fog hozni.”¹³

Így történt, hogy az ősi evangéliumi hit erejét megrontotta a nagy pápai eltávolodásokkal való összevegyülés.

3. A KŐ KRISZTUS ELJÖVENDŐ ORSZÁGA – A jelképes kő, mely a szobor lábára sújt, egyértelműen Krisztus országát ábrázolja, mely hamarosan „az összes földi ország helyébe lép, és attól fogva örökre fennáll. Így „várjuk a mi Urunkat, hogy eljőjön a mennyből a földre, véget vessen minden hatalomnak és tekintélynek, és felállítsa örökkévaló országát.”¹⁵

4. DÁNIEL 7 „KIS SZARVA” A PÁPASÁG - Dániel 7. részben a párhuzamos felvázolás, bár különböző jelképeket alkalmaz, ugyanazokat a sorsdöntő századokat foglalja magába. A fújó szelek, melyek a tengert felkorbácsolják, a „harc jelképe”, magyarázza Mrs. White. „Az ég négy szele, mely a nagy tengerre csap le, a hódítás és forradalom szörnyű jeleneteit jelképezik, melyek által a királyságok hatalomra jutottak.”¹⁶ Ugyanazt a négy világhatalmat és ugyanúgy a negyediknek a Rómainak a felosztását követi az uralkodó kis szarv felemelkedése, melyet kifejezetten „a pápasággal” azonosít, másutt pedig a „bűn emberének” nevezi”.¹⁸

(1142) 5. A KIS SZARV 1260 ÉVE 538-TÓL 1798-IG. – A „három és fél év” a kis szarv különleges uralmának előre megjósolt ideje, azonos a máshol említett 42 hónappal és az 1260 nap-évvel, mely alatt a pápai hatalom elnyomta Isten népét. Ezt a kort Ellen White Kr. u. 538-tól kezdődően helyezi el,

amikor a pápaság felemelkedését elismerték, 1798-ig, amikor a „francia hadsereg fogságba vitte a pápát”.¹⁹ És hozzáfűzi, hogy az Emberfiát ábrázoló jelenet, mikor az Öregkorúhoz megy (Dániel 7:13-14.) nem a második advent leírása volt, hanem amikor Krisztus az Öregkorúhoz jön, hogy hatalmat, dicsőséget és országot kapjon, amelyet a 2300 év vége után, Közbenjárói munkája befejezésekor vesz át.

6. A 2300 ÉV Kr.E. 457-TŐL Kr.U. 1844-IG TART – Mrs. White megerősíti a 2300 év elismert értelmezését, a teljes 70 hét-év azon az elven alapul, hogy „egy nap a próféciaiban egy évnek felel meg. A 70 hét, vagy 490 nap, 490 évet jelent”.²¹ És a Dániel 8:11-14. szentélye „kétségtől a mennyi szentélyre mutat”,²² vagyis „az Új Jeruzsálem templomára, melyben Krisztus a Közbenjáró”.²³ A 2300 év kezdetét „Kr. e. 457 őszeré” helyezi, amikor Artaxerxes Longimanus Jeruzsálem helyreállítására és újjáépítésére kiadott rendelete „hatályba lépett”.²⁴ És hasonlóképpen az ítéletre kijelölt időben, a 2300 nap végén, azaz 1844-ben²⁴ elkezdődött a vizsgálat munkája és a bűnök eltörlése.”

7. A 70 HÉT Kr.E. 457-TŐL Kr.U. 34-IG TERJED - A 70 hét „Kr.e. 457 őszerén” kezdődött, a kereszttel a hetvenedik hét közepén, Mrs. White ezt a határozott megállapítást teszi:

„Ettől az időtől (Kr. e. 457) számítva a 483 év Kr.u. 27 őszeréig terjedt. A jövődölés szerint ez az időszak a Messiásig, a Felkentig terjed. Kr.u. 27-ben Jézus elnyerte a Szentlélek felkenését a keresztségek, és röviddel ezután megkezdte szolgálatát...”

„’A hét közepén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak’. Kr. u. 31 tavaszán, az igazi Áldozat volt felajánlva a Kálvárián . . .

„Az egy hét – hét év - 34-ben ért véget.”²⁶

8. DÁNIEL 11 PRÓFÉCIÁJA MAJDNEM BEFEJEZŐDÖTT – Daniel 11. és 12. fejezetről nem sok mondanivalója van Ellen Whitenak, kivéve azt, hogy „a Dániel 11. fejezet próféciai majdnem elérik a teljes beteljesedésüket”.²⁷

9. DÁNIEL KÖNYVÉNEK CSAK AZ „UTOLSÓ NAPOKRA” VONATKOZÓ RÉSZÉ LEPECSÉTELTELT - Dániel könyvének lepecsételéséről és a pecsét feltöréséről a Dániel 12:4. -ről való magyarázatban („Te pedig Dániel, zárd be e beszédek, és pecsételd be a könyvet a végső időig: tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás”), az ő megjegyzése határozott, bár korlátozó jellegű. „A könyv, amelyik le van pecsételve, nem a Jelenések, hanem Dániel prófeciájának az utolsó napokra vonatkozó része.”²⁸

10. 1798 UTÁN A PRÓFÉCIA TANULMÁNYOZÁSA FELÚJUL - Dániel 12:4. „vég idejéről” általában azt hitték, hogy az 1798-ban kezdődött, amikor az 1260

év véget ért. Mrs. White megjegyzi, hogy a „könyv” (Dániel) feltörése és a tudakozás, a prófécia megnövekedett ismeretére vonatkozik 1798 óta: „Azonban 1798 óta Dániel könyvét feltörték, a prófécia ismerete megnövekedett, és sokan hirdették a közeli ítélet ünnepélyes üzenetét.”²⁸ Egy ilyen tudás növekedése, fűzte hozzá, egy népet készít elő, „hogy megálljon az utolsó napokban.”³⁰ Tanításai világosan összhangban voltak a meghatározó adventista értelmezéssel.

Ennyit Dániel jelentősebb prófeciáiról. Dániel könyvének feltörése a Jelenések 14. fejezet üzenetei és az ítélet órájának vonatkozásában, az időt illetően megtörtént.³¹

(1144)

II. A Jelenések könyvének legjobban megvilágított részei

1. A HÉT GYÜLEKEZET ÁTÍVELI A KERESZTÉNY KORSZAKOT - A Jelenések könyvének értelmezése alkalmával - amelyet Ellen White „Dániel könyve kiegészítésének”³² nevezett meg, - azt állítja, hogy ez elvezet bennünket a megváltási terv beteljesedéséhez., Ugyanúgy, mint a prófécia kutatóinak számai évszázadokon keresztül, ő is tanította, hogy a Jelenések 2. és 3. fejezet hét gyülekezete a keresztény korszakok különböző időszakokban képviseli az egyház állapotát – mint pl. Efézus az apostoli kort, Sárdis a XVIII. században, és Laodicea, a „maradék”gyülekezet a korszakok végén. Itt következik az ő nyilatkozata:

„A hét gyülekezet neve a gyülekezetet jelképezi a keresztény kor különböző szakaszaiban. A hetes szám a teljességet jelenti, és azt a tényt jelképezi, hogy az üzenetek az idők végéig érvényesek, míg az alkalmazott jelképek feltárják az egyház állapotát a világtörténelem különböző időszakokban.

„Krisztusról úgy beszélnek, mint aki az arany gyertyatartók között jár. Ez jelképezi a gyülekezettel való kapcsolatát. Állandóan érintkezésben van népével.”³³

2. A HATODIK PECSÉT MEGELŐZI A MÁSODIK ELJÖVETELT – A hét pecsét sorozatában hasonlóképpen meg van említve a lisszaboni földrengés (1755), a sötét nap (1780) és a csillaghullás (1833), mint amely események a hatodik pecsét alatt, az utolsó napokban, a második eljövettel megelőzően történtek.³⁴

3. TÖRÖKORSZÁG A HATODIK TROMBITA RÉSE – A hatodik trombitával kapcsolatban, ebben a párhuzamos ítéletsorozatban Törökország 1840 augusztusában kialakult helyzetében széles körben felismerték a Jelenések 9:15. beteljesedését, mint a második jaj 391 éves és 15 napos időszakát.³⁵

(1145) 4. A KÉT TANUBIZONYSÁGGAL AZONOSÍTOTTA A KÉT TESTAMENTUMOT – A Jelenések 10. fejezet „nyitott” könyve magába foglalja Dániel könyvének „lepecsételt” részét, melynek „a vég idején” nyitottnak kell lenni.³⁶ A Jelenések 11. fejezet két Tanúbizonyosságáról világosan kijelenti, hogy az az Ó- és Újszövetség³⁷, és a gyakran ismétlődő 1260 éves időszakot (vagy 42 prófétikus hónapot) kifejezetten Kr.u. 538-tól 1798-ig terjedően keltezi³⁸. Ez akkor kezdődött, mikor Róma püspökét az egyház fejének ismerték el.³⁹

5. A JELENÉSEK 11. FEJEZETE ELŐRE JELEZTE A FRANCIA FORRADALMAT – A Jelenések 11. fejezet nagy városának tizedrésze Franciaország. És az az istentagadó hatalom, mely Franciaországot kormányozta a forradalom és rémuralom idején, teremtette meg a leírt gyümölcsöt.⁴⁰ Ezt követi a nemzetek haragja, az Isten haragja, a halottak megítélésének ideje, melyek Mrs. White szerint egymást követő események.⁴¹

6. AZONOSÍTOTTA AZ ASSZONYT, A GYERMEKET ÉS A SÁRKÁNYT - Ellen White szerint Jelenések 12. fejezetének „asszonya” az igaz egyházat, a „gyermek” Krisztust, és a sárkány, bár elsősorban Sátán (aki lázadásával magával vitte az angyalok harmad részét), másodsorban a „pogány Róma jelképe”,⁴² és a 17. vers írja le a „maradék” ellen nemsokára bekövetkező támadást.⁴³

7. A KÉT FENEVAD A PÁPASÁGOT ÉS A PROTESTANTIZMUST JELENTI – A két „fenevad” a Jelenések 13. fejezetben „földi kormányok jelképei”. Az első, vagyis a tíz szarvú fenevad jelkép, magyarázza Mrs. White - amint azt a legtöbb protestáns hitte - „kétségtelenül” a pápaságot jelenti, miután a pogányság átadta helyét a pápaságnak. Ezzel uralkodásának 1260 éves időszakát ismétli meg⁴⁴. A második, vagyis a földből feljövő kétszarvú „fenevadról” Mrs. White határozottan mondja, hogy „Egy nemzet, és csakis egy felel meg ezen próféciai részletes leírásnak; az félreérthetetlenül az Amerikai Egyesült Államokra utal.”⁴⁵

(1146) Máshol megállapítja, hogy a „Prófécia úgy mutatja be a protestantizmust, mint aminek bárányhoz hasonló szarva van”⁴⁶, bár ez a nézőpont változott idővel. A két bárányhoz hasonló szarv „fiatalságot, ártatlanságot és gyöngédséget jelez” - ez jellemzi az Egyesült Államokat, amikor 1798-ban színre lépett. És a „képmás” az a fejlemény, mely akkor következik be, amikor a protestáns egyházak a polgári hatalom támogatását fogják segítségül hívni, a vallásos tételek kikényszerítésére.⁴⁷

8. A JELENÉSEK 14. FEJEZET HÁRMAS ANGYALI ÜZENETE - Mrs. White sokat írt a három angyal üzenetéről, mint amik a XIX. század ítélet-órájának hirdetését képezték, amikor elvetették az egyházaknak szóló üzenetet, és a pápai

hitehagyás jelének felvétele elleni figyelmeztetést.⁴⁸ És hozzáteszi: „A Jelenések 14. fejezet üzenetei azok, melyek a világot megpróbálják, azok az örökkévaló evangéliumot hirdetik, és az hangzani fog mindenfelé.”⁴⁹

9. AZ UTOLSÓ HÉT CSAPÁS MÉG A JÖVŐBEN VAN – Mrs. White szerint a hét utolsó csapás még a jövőben van, de a küszöbön áll, a rövidesen bekövetkező armagedoni csatával.⁵⁰

10. A PARÁZNA ASSZONY AZ EGYHÁZI RÓMA – A Jelenések 17. fejezet parázna „asszonya”, vagyis egyháza, mely hosszú évszázadokon át „tartotta fenn zsarnoki uralmát a keresztény uralkodók felett (az egyházi) Róma, míg arany kelyhében lévő részegítő bora az ő hamis hittételei. A Jelenések 18. fejezet Babilonja a vallásos világ.”⁵¹ Az ott leírt „leomlás” a hirdetett igazság végleges elvetéséből következik, és az említett „harag” hamis az ő tanításainak következménye.⁵²

11. AZ EZER ÉV AZ ADVENTTEL ÉS A FELTÁMADÁSSAL KEZDŐDIK MEG – A Jelenések 20. fejezetéről Mrs. White tanításai a leghatározottabban premillennista felfogásúak, **(1147)** a két feltámadás az ezerév kezdetét és végét jelzi.⁵³ A szentek ezer évig tartó uralkodása a mennyben van, teszi hozzá, és nem a földön. A feneketlen mélység „a földet ábrázolja zűrzavaros és sötét állapotában.”⁵⁴ És a Jelenések 21. és 22. fejezete „az új Jeruzsálem, a megdicsőült új föld fővárosa”, mely örökké fennáll majd.⁵⁵ Ezek a Jelenések könyvéről szóló magyarázatának kiemelkedő részletei.

III. Az Ellen White által adott egyedülálló hangsúly

Azonban volt egy bizonyos jobban kihangsúlyozott terület, melyben Mrs. White messzemenően kimagaslott adventista társai közül, ez a bibliai prófécia kérdés volt. Egyik nyomatékosan sürgetett javaslata az volt, hogy folytassák továbbra is a prófécia intenzív tanulmányozását. Újra arra figyelmeztetett, hogy „ássanak mélyebbre”, mint a „rejtett kincs” után. És sürgette őket, hogy ne hagyják magukat „eltéríteni apró részletek” és jelentéktelen kérdések által.⁵⁶ Újra meg újra tanácsolta nekik, hogy legyenek kitartóak, különösen a Dániel és a Jelenések prófeciáinak tanulmányozásában, mert mint mondta, azok „egymást magyarázzák”, az egyik „kiegészíti a másikat”. Azon felül jelentésük fokozatosan nyilvánvalóbbá válik, amint történelmileg beteljesednek. És ünnepélyesen kijelentette, hogy a keresztény világ rövidesen nagy és sorsdöntő fejlemények színterévé válik, azért van szükség az egyházban világos próféciai vezetésre.

1.A PRÓFÉCIÁRA FOKOZOTTAN FÉNY RAGYOG - Ellen White kitartott az mellett, hogy ez a kutatás előrehaladó, mert „növekvő világosság ragyog” a prófeciákra. Ne legyünk megnyugodva és ne legyünk merevek elgondolásunkban. Használjuk saját fejünket, mondta nyomatékosan, ne fogadjunk el a hagyományos álláspontokat, és ne támaszkodjunk másokra, hogy helyettünk gondolkodjanak. Gyakoroljuk azt a képességet, amit Isten adott nekünk, hogy egyénenként tanuljuk meg mi az igazság.⁵⁷ És ismét ünnepélyesen figyelmeztetett az előrehaladó világosság visszautasításáról,⁵⁸ kifejezetten kijelentve, hogy a Biblia az „összes tanítás zsinórmértéke” - az „isteni tekintély”, **(1148)** mely a legfontosabb a hitbeli dolgokban”.⁵⁹ De az ilyen előrehaladó világosság nem mond ellent a már megalapozott, alapvető értelmezéseknek. És azt állítja:

„Akik Isten Igéje tanulmányozására szentelik erejüket, különösen ezen utolsó napokra vonatkozó prófeciákra, azoknak fontos igazságok felfedezése lesz a jutalma.”⁶⁰

„Ha elménk nyitott, és szüntelen kutatjuk a kijelentés területét, akkor az igazság gazdag lelőhelyeire találunk. Régi igazságok új szempontok alapján lesznek láthatók, és olyan igazságok fognak megjelenni, melyeket a kutatás során figyelmen kívül hagytunk.”⁶¹

Különösen a Jelenések könyve igényel „szorgalmas tanulmányozást”, mert annak ünnepélyes igazságait egyre növekvő hatékonysággal kell hirdetnünk a világnak.⁶² Fontosságuk lényeges oka, hogy azok mindenkire vonatkoznak, akik ezekben az utolsó napokban élnek.⁶³ Ha az adventisták ébren lennének - hangzott tanácsa -, ha rádöbbenének a János által leírt záróesemények közelségére, akkor egy nagy ébredést láthatnának, és egy határozott reformációt eredményezne,⁶⁴ és sokan teljesen más vallási tapasztalattal rendelkeznének. Ezért a prófécia helyes megértése létfontosságú.

2. A JELEN HÁLÁVAL TARTOZIK A MULT ÉRTELMEZŐINEK – Fontos felhívunk a figyelmet arra, hogy Mrs. White nyíltan elismerte, hogy a jelen hálával tartozik az elmúlt nemzedékek „istenfélő értelmezőinek”. Ezek közül jó néhányat meg is nevezett. Felfogása e tárgyról mély benyomást keltő:

„Megnövekedett világosságunk van, és ezt azon hűséges őrállók munkája által nyertük, akik Istenre támaszkodtak, és erőt kaptak tőle arra, hogy a fényt világos, ragyogó sugarakkal juttassák el a világnak.”⁶⁵

Azután ismét figyelmeztetett, hogy ne legyünk túlságosan bíráló lelküllettel azokkal a korábbi tanúkkal szemben, **(1149)** „akiket Isten a korábbi időkben támasztott bizonyos munka elvégzésére, hogy behatoljanak a világ erkölcsi sötétségébe.” És most ez a lenyűgöző kijelentés következik:

„Ezek Isten nemes lelkű férfiai voltak, élő megbízottai, akiken keresztül csodálatos munkát végzett el. Az isteni igazság letéteményesei voltak, oly mértékben, amilyenben az

Úr helyesnek látta, hogy felfedjen az igazságból annyit, amennyit a világ el tud viselni. Akkor hirdették az igazságot, amikor a hamis, romlott vallás uralkodott a világban.”⁶⁶

És itt következik az ő kifejezett kívánsága:

„Szeretném, ha felgördíthetnénk a függönyt, hogy azok, akiknek nincs lelki látásuk, úgy láthassák ezeket a férfiakat, ahogyan Isten látja őket; mert most csak járkáló fáknak látják őket. Akkor nem emberi elképzelések szerint tekintenének azon férfiak tapasztalatára és munkájára, akik eloszlatták a sötétséget az ösvényről, és előkészítették az utat a jövő nemzedék számára. A saját nemzedékünkben élve, mi nem ítélezhetünk azon férfiak felett, akiket Isten hívott el egy különleges munka elvégzésére az ő idejünkben, a nekik adott világosság szerint.”⁶⁷

3. HŰSÉG AZ IGAZSÁGHOZ ÉS A VALÓSÁGHOZ - A következő és számos más hasonló figyelmeztetés által bizonyítja bátor állásfoglalását, valamint az igazsághoz való tántoríthatatlan hűségét és a tényekkel való őszinte szembenézését:

„Nincs mentséget arra, ha bárki arra az álláspontra helyezkedik, hogy nincs több kinyilatkoztatásra váró igazság, és hogy az összes szentírás-értelmezésünk hibátlan. Az tény, hogy népünk évek óta igazságnak tekint bizonyos hittételeket, de nincs bizonyíték arra, hogy ezek az elgondolások tévedhetetlenek. Az idő nem teszi a tévedést igazsággá, és az igazság megengedheti magának, hogy korrekt legyen. Az igaz tanítás kibírja az alapos vizsgálatot.”⁶⁸

Ő még ennél is tovább ment:

„És amikor bibliaszöveget bibliaszöveggel összehasonlítva, minden pontot és vesszőt, – melyekről azt tartjuk, hogy megalapozott igazságok – alaposan megvizsgálunk, hibákat fedezhetünk fel szentírás-magyarázatunkban. Krisztus azt kívánja, hogy munkásai mélyre ássák aknájukat az igazság bányájában.”⁶⁹

Ez volt Ellen White változatlan tanácsa.

(1150) 4. KRISZTUST ÉS AZ Ő IGAZSÁGÁT HANGSÚLYOZZA - Helyénvalónak tartjuk hangsúlyozni, hogy összes társa közül Ellen White volt a legelső, aki a próféciákban a Krisztus központú megváltás hangsúlyozására hívott fel. Számos feljegyzett kijelentése közül most csak kettőt emelünk ki:

„Hadd szóljon Dániel, hadd szóljanak a Jelenések, és mondják meg, hogy mi az igazság. De a tárgy bármely szakaszának bemutatásával emeljük magasra Jézust, mint reménységünk középpontját.”⁷⁰

„Tanulmányozzuk figyelmesen Dániel és a Jelenések próféciáit, és velük kapcsolatban ezeket a szavakat: ‘Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.’”⁷¹

Ilyenek voltak állandóan a másoknak adott tanácsai, és erre adott példát saját írásaiban is. Kijelentette, hogy a prófécia keretén belül adott utolsó evangéliumi kinyilatkoztatás a dicsőség ragyogásával zárul majd és „az

Igazságosság Napjának fényes sugaraival.”⁷² Itt következnek megragadó szavai:

„A prófécia összes nagy igazságára fokozott világosság fog ragyogni, és újak és ragyogónak fognak látszani, mert az Igazság Napjának fényes sugarai világítják meg az egészet.”⁷³

Krisztus a mi teljes igazságunk, valószínűleg ez volt írásainak legfőbb hangsúlya.⁷⁴ És ezt a prófécia közreműködése koronázza meg.

5. A PRÓFÉCIA MÁGNESES VONZÁSA - Bátran hirdette a prófécia kiemelkedő szerepét, amikor azt helyesen értik, hangsúlyozzák és mutatják be. A világosság drágaköveit, a romolhatatlan igazság ékszereit kell a múltból visszanyerni - mondta nekünk. A tévedés és elutasítás szemetéből kell ezeket megmentenünk, és meg kell találnunk megfelelő helyüket, és az utolsó napokra szóló örökkévaló evangélium keretein belül kell a helyükre tenni. Istentől öröklött megbízatásként „a sok elme eredményét sok forrásból kell összegyűjtenünk” – sürgette Ellen White. Majd folytatja:

(1151) „Gondosan kutassuk fel az isteni eredetű igazságokat, és helyezzük a megfelelő helyükre, hogy mennyei ragyogással világítsanak a világ erkölcsi sötétségében.” „Minden drágakőnek Isten népe tulajdonává kell válnia, és meg kell találnia valódi helyét az igazság keretein belül. A világosság értékes drágaköveit össze kell gyűjtenünk, és a Szentlélek segítségével beillesztenünk az evangélium rendszerébe.”⁷⁵

Ezek így „vonzóerőt kölcsönöznek az evangéliumi tervnek” és ragyogni fognak „a világ erkölcsi sötétségében.” Ezek az igazságok, melyeket „elválasztottak az Úr dicsőségétől, visszatérnek, megnyílnak, magyarázatot kapnak, és mennyei szépségükben jelennek majd meg, hogy olyan igazságokként láthassák azokat az emberek, melyek örökké megmaradnak.” Most „eredeti ragyogásukban, frissességükben és erejükben kell visszaadnunk ezeket a világnak.”⁷⁶ És amikor ezeket az ékköveket visszaállítjuk megfelelő helyükre és kapcsolatukba, mágneses erejük sokakat vonzani fog, akik egyébként nem válaszolnának az evangélium barátságos ajánlatára:

„A megtalált igazság helyes beállítása az isteni világosság ragyogó sugarait küldi az elsötétült elmékbe, és kielégíti olyan bűnbeesett emberek szívének és elméjének szükségleteit, akiket semmi más eszközzel el nem érhetünk.”⁷⁷

Tehát Mrs. White íásaiban a nagyobb és fontosabb jelentőségű próféciaíának kiemelkedő helye volt.

JEGYZETEK

1. James White, A Word to the „Little Flock”, 22. o.

2. E.G.White, 56. Kézirat, 1896.
3. E.G.White, 13. Kézirat, 1889. Tanácsok az íróknak és a szerkesztőknek, 30, 31. o.
4. E.G.White, Bizonyágtételek VIII. kötet 279. o.
5. E.G.White, „The Work of the Minister”, Review and Herald, 1888. szeptember 11. 577, 578. o; „Notes of Travel – No. 4.” 1907. augusztus 15. 8. o; E.G.White, Letter 16. 1903.
6. E.G.White, Próféták és Királyok, 503. o.
7. E.G.White, „Tanulmányok Dániel életéről - XIII.” Youth’s Instructor, 1903. szeptember 29. 6, 7. o. Az ebben a fejezetben szereplő összes idézet Mrs. White-től származik, a forrás csak ezen fejezet fennmaradó dokumentációjában szerepel.
8. „Caiaphas”, Review and Herald, 1900. június 12. 369. o.
9. „Tanulmányok Daniel életéről – XIII,” Youth Instructor, 1903. szeptember 29. 6, 7. o.
10. Bizonyágtételek I. kötet. 361. o.
11. „Tanulmányok Dániel életéről-XII”, Youth Instructor, 1903. szeptember 22. 6. o.
12. „Hűség vagy hűtlenség”, Review and Herald, 1900. február 6. 81. o.
13. E.G.White, 63. Kézirat, 1899.
14. The Desire of Ages, 34. o.
15. Bizonyágtételek I. kötet 360, 361.o.
16. A Nagy Küzdelem (1911) 439, 440. o.
17. I.m. 439, 446. o.
18. I.m. 446. o.
19. I.m. 54, 439. o.
20. I.m. 480. o.
21. Próféták és Királyok, 698. o.
22. A Nagy Küzdelem, 417. o.
23. E.G.White 63. Kézirat, 1899. április 22.
24. A Nagy Küzdelem, 410. o; Early Writings, 243. o.
25. A Nagy Küzdelem, 486. o.
26. Próféták és Királyok, 699. o.
27. „Az Úr napja közel van és nagyon siet”, Review and Herald, 1904. november 24. 16. o.
28. Apostolok Története, 585. o. (dőlt betűvel). A fontos részt úgy értették, mint ahogy az századokon át beteljesedett, amint Krisztus a Máté 24:15-ben figyelmeztetett.
29. A Nagy Küzdelem, 356. o. (lásd még a 360. o., és E.G.White 12. Levél, 1907.)
30. E.G.White 32. sz. Kézirat. 176. sz. Kézirat, 1899. tartalmazza azt a kijelentést, „Krisztus és a Hozzá kapcsolódó próféciaák ismerete fokozódni fog, mivel a föld történelmének lezárulása közel van.”
31. E.G.White, 59. Kézirat, 1900.
32. E.G.White, 69. Kézirat, 1897; és még a 32. Kézirat, 1896.
33. Apostolok Története, 585, 586. o. (lásd még az 578. o; E.G.White 81. Kézirat 1900; 155. Kézirat 1902; A Nagy Küzdelem 309, 310. o; Bizonyágtételek I. kötet 186. o.)
34. A Nagy Küzdelem, 304, 306, 308, 333. o.
35. I.m. 334, 335. o.
36. I.m. 356, 360. o.
37. I.m. 267. o.

38. I.m. 266, 267, 439. o.
39. I.m. 54. o.
40. I.m. 265-288. o.
41. Early Writings, 36. o.
42. A Nagy Küzdelem, 55, 438.o; Bizonyságtételek III. kötet. 115. o.
43. Próféták és Királyok, 605, 606. o.
44. A Nagy Küzdelem, 439. o; lásd még az 54, 445. o.
45. I.m. 440. o.
46. „A jelenlegi válság”, Review and Herald, 1889. január 1.
47. A Nagy Küzdelem, 440, 441, 445. o.
48. Early Writings 233, 237, 257. o; Bizonyságtételek V. kötet. 455, 456. o.
49. E.G.White 32. Kézirat, 1896.
50. Bizonyságtételek lelkészek és evangéliumi munkások számára, 432. o; A Nagy Küzdelem, 627-629; Bizonyságtételek VI. kötet, 406. o.
51. A Nagy Küzdelem, 382, 536. o; Pátriárkák és proféták, 167. o.
52. Bizonyságtételek a lelkészeknek, 61, 62. o.
53. Early Writings, 285-295. o; A Nagy Küzdelem, 661. o.
54. A Nagy Küzdelem, 658.
55. I.m. 676. o.
56. E.G.White, 31. Kézirat 1856; 16. Levél, 1903.
57. „The Necessity of Dying fo Self”, Review and Herald, 1889, június 18. 385. o.
58. „A világosság élő csatornái”, Review and Herald, 1890. május 27. 321. o.
59. Imaheti felolvasás, 1888. december 15.
60. E.G.White, 75. Kézirat, 1899.
61. E.G.White 75. Kézirat, 1897.
62. „Our Greatest Treasure-House”, Signs of the Times, 1906. július 4. 403. o.
63. „Tanulmány a Jelenések első fejezetéről”, Signs of the Times, 1903. január 28, 50. o.
64. „A Jelenések tanulmányozása”, Pacific Union Recorder, 1904. január 14. 1.o; Bizonyságtételek a lelkészek és az evangiumi munkások számára, 113, 114. o.
65. „The Workers Needed,” Review and Herald, 1903. március 10. 8. o.
66. „A testvérek hibái feltárásának a megkérdőjelezése” Review and Herald, 1897. november 30. 753. o. Különböző típusú férfiakat ismerünk. Íme néhány: Wyckliffe, Huss és más hasonló munkások, akiknek munkássága által nemes tanúk ezrei tettek bizonyóságot az igazságról. És leginkább Luther Márton emelkedik ki azok közül, akik az egyházat a tisztább hit világossága szerint vezették ...Luther megállt a maga idejében.” (I. m.) Mindnyájan értelmezők voltak.
67. I.m.
68. „Krisztus a mi reménységünk” Review and Herald, 1892. december 20. 785.
69. „Az elrejtett kincs”, Review and Herald, 1898, július 12. 438.
70. Bizonyságtételek VI. kötet. 62. o.
71. Evangéliumi munkások, (1915) 148. o.
72. E.G.White, 15. Kézirat, 1888.
73. E.G.White, 18. Kézirat, 1888.

74. Lásd Arthur G. Daniells, *Krisztus a mi igazságunk* (1926), ahol megállapításait ezen témák szerint összegyűjtötte.
75. „Az igazságot meg kell menteni a tévedéstől”, *Review and Herald*, 1894. október 23. 657. o.
76. „Kötelességünk és felelősségünk”, *Generál Konferenciai Kézikönyv*, 1896 (I. kötet. 8. sz.) 766. o.
77. „Az igazságot meg kell menteni a tévedéstől”, *Review and Herald*, 1894. október 23. 658. o. (lásd még „Kötelességünk és felelősségünk”, *Generál Konferenciai Kézikönyv*, 1896. (I. kötet 1. no. 8.) 766. o.)